

“KISKANÇLIK KÖTÜLÜĞE SEBEB OLUR”

Nefis muhakkak kötülüğü emreder. Onun kötülüğe koşmaması ve başını belaya sokmaması için terbiye etmeli, şer istek ve arzularını törpüleyip yok etmelisin. “Mütü gable entemütü” sırrı mucibince nefsinin kötü huylarını öldür de ölümsüz can sahibi ol! Onun yüzünden bu hoş dünya sana dar gelir. Bu sebepten sürekli halk ve Hakk'la kavgalısın. Nefsini öldürdün mü özür ve af dilemekten kurtulursun. Çevrende senin için düşman kalmaz.

Bazı eksik akıllılar peygamberlerin nefsi ölmemişmiydi onlara niçin bunca düşmanlık eden oldu? diye sorabilirler. Şunu iyi bil ki; düşman cana kastedendir, bizzat kendisi can çekişen düşman olamaz. Unutma yarasa geceleri uçar, bundan dolayı yarasaların güneşe düşman olduğu zehabına kapılma. O kendisine düşmanlık eder. Güneşin ışıkları onu öldürür. Yarasanın güneşe çıkmamasından bizzat güneşe bir zarar erişmez. Düşman kendisinden zarar gelendir. Oysa kafirler yarasa misali efendimizin nurundan(ışığından) kendilerini mahrum ettiler. Eski devirler de köleler sahiplerine öfkelenince onları zarara uğratmak kastıyla intihar ederlermiş. O zalim kafirler inkar ederek kendilerine zarar verdiler. Yoksa peygamberlere asla!

Hastanın hekime öfkelenmesi ne gülünçtür. Talebe hocasına kulağını tıkarsa, hakikatta kendi canına fenalık etmiştir. Dolayısıyla kim kime düşmanlık yapmıştır iyi düşünün...

Sakin haa...! Kıskançlık ve hasetlik yapma, onlar insanı kör ve sağır yapar. Ne Hakkı görürsün, ne de Hakk'ı söylersin. Filanca kişiden daha az bilgim var veya daha düşük derecem var diye kinlenip öfkelenip kıskançlık yapma. Hasette binbir fenalık ve yok oluş vardır. En büyük kötülüktür. Dikkat et lanetli şeytan daha eksik ve aşağıda olduğundan dolayı utandı kıskandı. İşte bu utanmasından dolayı kendini sonsuz bir fenalık ve yok oluşa attı. Kıskançlığından kendini Hz.Adem(a.s.)'dan daha yukarıda olmasını istiyordu. Bu arzu onu öylesine bir ızdıraba sevk etti ki, adeta kan ağlar vaziyette üzülyordu. Ebu Cehil, Efendimiz(S.A.V.)'dan utandı. O, Şâh-ı Rusul(SAV)'den aşağı olmaktan ar etti. Bu ar onu kıskançlığa sevk etti ve daha değerli ve yüce olduğu iddiasında bulunup rezil olup gitti. Ama bu rezillik onu cehaletin babası yaptı ve Ebu Cehil dendi. Ama, uyanık ol! Nice yüksekteki kişi, bu kıskançlık yüzünden alçak oldu.Nice ehliyetli kişi, ehliyetsiz hale geldi. Güzel huy sahibi ol! Ondan kıymetlisi, bu fani dünyada daha hayırlısı yaratılmadı.

Cenab-ı Allah(CC) hasetlikler ve kıskançlıklar ortaya çıksın diye peygamberleri vasıta yaptı. Çünkü Cenab-ı Hakk'ı kıskanan hiç kimse yoktur. O'nun büyüklüğüne itiraz eden yoktur. Peygamberleri kendisi gibi gören nasipsiz kimseler onların yüceliğini kıskanırlar ve bizde uluyuz derler. Peygamber Efendimiz'in(SAV) büyüklüğü sabit olunca, haset edip kıskanan kalmaz. Peki deneme, kıskançlık ızhar etme imtihanı biter mi? Tabi ki hayır. Daha sonra da her devir için bir veli-kutup- vardır. Bunların üzerinden kötü tabiatlılar kendini açığa çıkarır. Her belde için tayin ve takdir edilen bir müvekkel veli muhakkak bulunur. Deneme böylece kıyamete kadar, devam eder gider. Güzel huylu olan kurtulur. Hakk'a yol arıyorsan o veliyi ara bul ve teslim ol. Kıskançlık yapıp eksik kusur arama! Doğruyu bulup gösteren yalnız O'dur. O hem gizlidir hemde gözünün önün de durup etrafa nur saçmaktadır. O kutbun çevresinde veliler bulunur. O'nun nezaretinde görev ifa ederler. Veliler de derece derecedir. Sen hemencik bir ışığa tâbi ol da seni karanlıklardan aydınlığa çıkarısın.

Hak nurunun 700 perdesi vardır. Her perdenin ardında bir topluluğun makamı vardır. Her grup önderiyle önündeki perdeye bakar. Ama gözü önündekilerin nuruna dayanamaz şaşı olur gözlerini kısırdaki öyle bakar. 700 perde aralanıp geçilince şaşılık kalkar, nur denizlerine dalarlar.

Sakin 700 perdeye, "Ne Hâcet?" deme! Olgunlaşım kullanılır hale gelmesi için elmaya da altına da, demire de ateş gereklidir. Elmanın hamlığını almak için sıcaklığa yani ateşe ihtiyaç vardır. Ama hafif latif bir ateşe ihtiyaç vardır. Demir öylemi ya...? Demiri olgunlaştırıp kullanılacak hale getirmek için binlerce derece sıcaklığa ihtiyaç vardır. Doğrudan vasıtasız ateşe atılır, onun canı ateşle hoştur. Birde şunu düşün su ateşle nasıl muamele edilir, vasıtalı mı doğrudan mı? Suyu doğrudan ateşle temas ettiremezsin, arada vasıtaya ihtiyaç luzüm eder. Tencere kazan gibi kap kacak ile su ateşden alacağını alır. Kısaca arada perde gerekir.

Bu kadar sözün ardından yine anlamayıp itiraz ediyorsan, derim ki senin görüşün eğri. Eğri ayağa doğru ayakkabı olmaz. Eğri ayağımı düzeltmeden doğrudaki nasibin yoktur!